

Провиква се съ цигулката маймуна:

„Че какъ свирнята ще варви.!

„Я виште всѣкий какъ сѣди?

„Сѣдни ти, прѣчо, съсъ сантурна

„До Меча съ тѣпана ей-тамъ —

„Срѣщу кларнето, — по отсамъ.

„Сега квартетътъ нашъ ще трѣгне,

„Свирня гората ще люлѣй, =

„Ще екне кжръ, поле ще кжне,

„И чакъ умрѣло ще пропѣй!“ . . .

Насѣдали, потеглятъ лжкъ, захващатъ,

Струнитѣ салъ скрибучжтъ, дращятъ,

Квартетътъ, като на инатъ,

Не иди никакъ на хесапъ. —

— „Почакай, спри-оо! реве Магаре, вика:

„Косуръ тукъ има безъ прилика;

„Свирнята ще се нагласи,

„Отъ насъ катъ всѣкий по самъ-си

„Единъ до другий сѣдни, —

„Тогазъ квартетътъ ще потегли.“ —

Магаревата рѣчь приета,

И всичкитѣ, катъ диванета,

Единъ до други сѣдватъ въ редъ,

Но пакъ не станва май съ квартетъ. —

И ето, по'злѣ отъ напредъ,

Нагласи нови — препирня,

Кой какъ и гдѣ да сѣдни,

Че четвъртитата свирня —

Дано би нѣкакъ да ѝ прилѣгни. —

Случи се славей пѣснопой

На тѣзи нагласа, глѣчки, шумъ —

Долетялъ;

Тукъ всичкитѣ къмъ него: „стой!

„Добрѣ си нж сполетялъ!

„Търнение имай, дай ни умъ,